

זבחים דף פז

הלכות מעילה

פרק שני

זמן המעילה בקדושים בגופם

יב העצמות והגידים והקרניים והטלפים שפרשו מקדשי קדשים לפני זריקת דמים - מועלין בהן; פרשו לאחר זריקת דמים - אין מועלין בהן. עצמות העולה שפרשו לפני זריקה - אין מועלין בהן לאחר זריקה, שהזריקה מתרת אותן. ואם פרשו אחר זריקה - מועלין בהן לעולם.

עצמות העולה שפקעו מעל המזבח: קדם חצות הלילה - מועלין בהן; לאחר חצות - אין מועלין בהן, אף על פי שפקעו קדם חצות; כיון שהגיע חצי הלילה, נעשו כל האברים כמי שנתאכלו ונעשו אפר. **יג** גחלת שפקעה מעל המזבח, בין לפני חצות בין לאחר חצות - לא נהנין ולא מועלין; אבל גחלת שלקדשי בך הבית - מועלין בה. והשלחבת - לא נהנין ולא מועלין.

הלכות תמידין ומוספין

פרק חמישי

לחם הפנים

יג כיצד יעשה בלחם ובבזבזין שסדר אותן לאחר השבת? יניח אותן שם על השלחן עד שיעבר עליהן יום השבת והם מסדרים, ואחר כך יקטיר הבזבזין לשבת הבאה אחר השבת שעברה עליהן והם מסדרין; שאפלו נשאר הלחם עם הבזבזין על השלחן כמה שבתות, אין בכך כלום.

הלכות פסולי המקדשין

פרק שלישי

התקדשות עיי המזבח והכלים

יא אברים וחלבים וקמחים שלנו בראשו שלמזבח - כאלו לנו בעזרה, ואם ירדו לא יעלו, אבל אם לא ירדו, מקטירין אותן לעולם. **יב** ואור מזבח - פמזבח. ואמורי קדשים קלים שהעלין קדם זריקת דמים - לא ירדו, שהרי נעשו לחמו שלמזבח. **יג** הפריש שני אשמות לאתרוגיות, ושחט את שניהן, וקדם והעלה אמורין שלאחד מהן קדם זריקה - הרי אלו ירדו.

יד מזבח הפנימי מקדש פסולין, בין ראויין לו בין שאינן ראויין לו, אבל מזבח החיצון אינו מקדש אלא פסולין הראויין לו, כמו שבארנו (מעיל, א-ו). כיצד? מזבח החיצון שעלו לו זבחים שנפסלו - לא ירדו. עלת לו קטרת זרה - תרד, שאין הקטרת ראוייה למזבח החיצון. אבל מזבח הפנימי שעלה לו קמץ מנחה, בין פשר בין פסול - לא ירד. וכן כל פיוצא בזה.

כשם שהמזבח מקדש את הראוי לו, כך הפך ושאר כלי השרת מקדשין את הראוי להן, שהרי נאמר בפלים: "כל הנגע בהם יקדש" (שמות, לט). ומשיגיע לכבש דבר הראוי לו - לא ירד, ואף על פי שנפסל. וכן משיגיע לכלי כל דבר הראוי לו - נתקדש, ולא יפדה לעולם ואף על פי שנפסל, כמו שבארנו באסורי המזבח (ד-ה).

טז אין כלי הלח מקדשות את היבש, ולא כלי היבש מקדשות את הלח. במה דברים אמורים? במדות הלח והיבש שהיו במקדש, כמו שבארנו בהלכות כלי המקדש (י"א-י"ג). אבל המזבחות מקדשות הלח והיבש. וכלי שרת מקדשין דם הפסול לקרב.

